

PRIIMTI TEKSTAI

P8_TA(2016)0453

Galutinės PVM sistemos kūrimas ir kova su sukčiavimu PVM

2016 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento rezoliucija „Galutinės PVM sistemos kūrimas ir kova su sukčiavimu PVM“ (2016/2033(INI))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2016 m. balandžio 7 d. Komisijos pateiktą PVM veiksmų planą (COM(2016)0148),
- atsižvelgdamas į 2016 m. kovo 3 d. Europos Audito Rūmų specialiąją ataskaitą Nr. 24/2015 „Kova su sukčiavimu PVM Bendrijos viduje: reikia imtis daugiau veiksmų“,
- atsižvelgdamas į 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvą 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. spalio 13 d. rezoliuciją dėl PVM ateities¹,
- atsižvelgdamas į pasiūlymą dėl Direktyvos dėl baudžiamosios teisės priemonių kovai su Sąjungos finansiniams interesams kenkiančiu sukčiavimu (COM(2012)0363),
- atsižvelgdamas į pasiūlymą dėl Tarybos reglamento dėl Europos prokuratūros įsteigimo (COM(2013)0534),
- atsižvelgdamas į savo 2014 m. kovo 12 d. rezoliuciją dėl pasiūlymo dėl Tarybos reglamento dėl Europos prokuratūros įsteigimo²,
- atsižvelgdamas į pasiūlymą dėl Reglamento dėl Europos Sąjungos bendradarbiavimo baudžiamosios teisenos srityje agentūros (Eurojusto) (COM(2013)0535),
- atsižvelgdamas į savo 2015 m. balandžio 29 d. rezoliuciją dėl pasiūlymo dėl Tarybos reglamento dėl Europos prokuratūros įsteigimo³,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto pranešimą ir Biudžeto kontrolės komiteto bei Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto nuomones

¹ OL C 94 E, 2013 4 3, p. 5.

² Priimti tekstai, P7_TA(2014)0234.

³ OL C 346, 2016 9 21, p. 27.

(A8-0307/2016),

- A. kadangi 1993 m. sausio 1 d. įsteigus bendrąją rinką buvo panaikintos sienų kontrolės prekybai Bendrijos viduje ir kadangi nuo 1993 m. veikianči Europos Sąjungos pridėtinės vertės mokesčio sistema pagal galiojančios Pridėtinės vertės mokesčio direktyvos 402–404 straipsnius yra tik laikinojo pobūdžio ir pereinamojo laikotarpio procedūra;
- B. kadangi pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 113 straipsnį Taryba turi vieningai priimti direktyvas, kurios yra reikalingos, kad papildytų bendrą PVM sistemą ir visų pirma laipsniškai apribotų arba panaikintų nuo šios sistemos nukrypti leidžiančias nuostatas;
- C. kadangi Komisija yra įpareigota kas ketverius metus Europos Parlamentui ir Tarybai teikti pranešimą apie tai, kaip veikia esama PVM sistema ir visų pirma pereinamojo laikotarpio procedūros;
- D. kadangi PVM, iš kurio 2014 m. gauta beveik 1 trln. EUR pajamų, yra reikšmingas ir augantis valstybių narių pajamų šaltinis ir vienas iš ES nuosavų išteklių šaltinių; kadangi visos ES pajamos iš PVM nuosavų išteklių 2014 m. siekė 17 667 mln. EUR ir sudarė 12,27 proc. visų ES pajamų¹;
- E. kadangi esama PVM sistema – visų pirma, kai ją tarpvalstybiniais sandoriams taiko didelės korporacijos – yra neapsaugota nuo sukčiavimo, mokesčių vengimo strategijų, dėl nemokumo nesurinkto PVM ar neteisingo apskaičiavimo; kadangi, remiantis skaičiavimais, numatomo ir surenkamo PVM skirtumas siekia apie 170 mlrd. EUR per metus ir tampa prieinamos geresnės skaitmeninės technologijos, kurios gali padėti šį skirtumą panaikinti;
- F. kadangi, remiantis Komisijos atliktu tyrimu², vien dėl dingusio prekiautojo sukčiavimo Bendrijoje (MTIC sukčiavimo, paprastai vadinamo karuseliniu sukčiavimu) kasmet prarandama apytikriai 45–53 mlrd. EUR metinių PVM pajamų;
- G. kadangi valstybių narių efektyvumas sprendžiant sukčiavimo PVM ir PVM vengimo problemas skiriasi, nes numatomo ir surenkamo PVM skirtumas, remiantis vertinimais, kinta nuo mažiau kaip 5 proc. iki daugiau kaip 40 proc., priklausomai nuo atitinkamos šalies;
- H. kadangi, remiantis Europolo duomenimis, dėl organizuotų nusikalstamų grupuočių valstybės narės praranda 40–60 mlrd. EUR metinių PVM pajamų ir 2 proc. šių grupuočių yra atsakingos už 80 proc. MTIC sukčiavimo atvejų;
- I. kadangi pajamų nuostolių, susidariusių dėl tarpvalstybinio sukčiavimo PVM, apskaičiavimas yra labai sudėtingas uždavinys atsižvelgiant į tai, kad tik dvi valstybės narės – Jungtinė Karalystė ir Belgija – renka ir atskleidžia statistiką šiuo klausimu;
- J. kadangi, koordinuojant Eurojustui ir Europolui, kelios valstybės narės neseniai įvykdė tris sėkmingas viena po kitos operacijas „Vertigo“, kurių metu buvo atskleista karuselinio sukčiavimo schema, kurios bendra suma 320 mln. EUR;

¹ Europos Komisija, 2014 m. finansinė ataskaita.

² http://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/resources/documents/common/publications/studies/ey_study_destination_principle.pdf

- K. kadangi dėl esamos PVM sistemos, visų pirma tarpvalstybinės prekybos srityje, patiriamos didelės administracinės išlaidos, kurias būtų galima gerokai sumažinti, visų pirma mažosioms ir vidutinėms įmonėms, be kita ko, taikant supaprastinimo priemones, apimančias skaitmenines ataskaitų teikimo priemones ir bendras duomenų bases;
- L. kadangi yra daug galimybių mažinti administracines ir mokesčių kliūtis, kurios visų pirma neigiamai veikia tarpvalstybinio bendradarbiavimo projektus;
- M. kadangi PVM yra vartojimo mokestis, grindžiamas mokėjimo dalimis sistema, pagal kurią jį mokėti privalantys asmenys gali užsiimti savikontrolė, ir kadangi, siekiant užtikrinti įmonės neutralumą, šį mokestį turi mokėti tik galutinis vartotojas; kadangi valstybės narės gali pačios nuspręsti kaip praktiškai vykdyti PVM surinkimą siekiant užtikrinti, kad jį sumokėtų galutinis vartotojas;
- N. kadangi praėjus 23 metams nuo PVM direktyvos priėmimo vadinamosios nekeičiamumo išlygos yra pasenusios, visų pirma atsižvelgiant į modernią skaitmeninę ekonomiką;
- O. kadangi per praėjusius du dešimtmečius Komisija pradėjo daugiau kaip 40 pažeidimo nagrinėjimo procedūrų prieš daugiau kaip du trečdalius valstybių narių, nes jos nesilaikė direktyvos nuostatų;
- P. kadangi galutinės PVM procedūros taikant kilmės šalies principą reikalavimas nesulauks daugumos pritarimo, nes tuomet, siekiant išvengti didžiulio konkurencijos iškreipimo, būtų reikalingas didesnis mokesčio tarifų derinimas;
- Q. kadangi kova su mokestiniu sukčiavimu yra viena iš pagrindinių su mokesčiais susijusių problemų, su kuriomis susiduria valstybės narės;
- R. kadangi sukčiavimas PVM – itin žalinga veika, dėl kurios į valstybių narių biudžetą nesurenkamos didelės sumos ir trukdoma jų pastangoms konsoliduoti savo viešuosius finansus;
- S. kadangi tarpvalstybinis sukčiavimas PVM mūsų valstybėms narėms ir Europos mokesčių mokėtojams kasmet kainuoja apie 50 mlrd. EUR;
- T. kadangi sukčiavimo PVM tipologijos yra daugialypės, jos tobulėja ir yra susijusios su daugeliu ekonomikos sektorių, todėl reikia greitai pritaikyti atitinkamus teisės aktus, siekiant pereiti prie tvarios ir paprastos PVM sistemos, kuri padėtų užkirsti kelią sukčiavimui ir galimam mokestinių pajamų praradimui;
- U. kadangi atvirkštinio apmokestinimo bandomieji projektai neturi sukelti arba paskatinti vėlavimo pagal Komisijos veiksmų plano gaires sukurti galutinę PVM sistemą;
- V. kadangi plačiausiai naudojamas sukčiavimo PVM būdas – karuselinis sukčiavimas; kadangi šio sukčiavimo, kuris labai dažnai pasitaiko prekybos elektroniniais komponentais, mobiliaisiais telefonais ir tekstile sektoriuose, atveju prekės cirkuliuoja tarp kelių bendrovių, įsikūrusių skirtingose valstybėse narėse, pasinaudojant tuo, kad nėra jokio mokesčio, taikomo prekių tiekimui ES viduje;
- W. kadangi siekiant kurti išsamią ir integruotą kovos su sukčiavimu strategiją, visų pirma atsižvelgiant į dabartinius ES biudžeto apribojimus ir padidėjusį e. prekybos ir prekybos internetu mastą, dėl kurio susilpnėjo teritorinė PVM rinkimo kontrolė, skubiai reikia

sustiprintų ir nuolatinių valstybių narių pastangų bendradarbiauti;

- X. kadangi Europos Sąjungos ir valstybių narių finansinių interesų apsauga yra pagrindinė Sąjungos politinės darbotvarkės dalis, siekiant skatinti ir didinti piliečių pasitikėjimą ir užtikrinti, kad jų pinigai būtų naudojami tinkamai;
- Y. kadangi dėl sukčiavimo PVM valstybės narės, taigi ir ES, praranda pajamas, susikuria iškreipta fiskalinė aplinka, kuri ypač kenksminga mažosioms ir vidutinėms įmonėms, ir juo užsiima nusikalstamos organizacijos, naudodamosi esamomis valstybių narių teisės aktų ir jų kompetentingų priežiūros institucijų sąveikos spragomis;
- Z. kadangi Europos Audito Rūmų specialiojoje ataskaitoje Nr. 24/2015 prieita prie išvados, kad sukčiavimas PVM daugiausia yra nusikalstama veika, kuriai turi būti užkirstas kelias;
- AA. kadangi byloje *Taricco ir kiti* (C105/14) Europos Sąjungos Teisingumo Teismas nustatė, kad sąvoka „sukčiavimas“, kaip apibrėžta Konvencijos dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos 1 straipsnyje, apima iš PVM gautas pajamas;
 - 1. palankiai vertina Komisijos ketinimą iki 2017 m. pateikti pasiūlymą dėl galutinės PVM sistemos, kuri būtų paprasta, teisinga, patikima, veiksminga ir labiau apsaugota nuo sukčiavimo;
 - 2. pabrėžia, kad norint užtikrinti tinkamą bendrosios skaitmeninės rinkos veikimą reikalinga paprasta PVM sistema, kurioje būtų mažiau nukrypti leidžiančių nuostatų;
 - 3. mano, kad mokslinėje ekspertizėje, kuria grindžiami veiksmų programoje pateikti Komisijos pasiūlymai, nurodoma nemažai vertingų rekomendacijų; pabrėžia, kad Komisijos pasiūlymų, kuriais siekiama sukurti patikimą, paprastą ir labiau apsaugotą nuo sukčiavimo PVM sistemą, sąrašas nėra baigtinis;
 - 4. palankiai vertina naujausią 2016 m. balandžio 7 d. Komisijos komunikatą ir ketinimą imtis tolesnių priemonių siekiant užkirsti kelią sukčiavimui ir padėti gerinti esamą PVM sistemą;
 - 5. mano, kad taip pat svarbu gerinti esamą sistemą ir ragina vykdyti esmines reformas, kuriomis būtų išsprendžiamos arba bent gerokai sumažinamos esamos sistemos problemos, visų pirma PVM surinkimo Europoje problema;
 - 6. mano, kad Komisija turėtų vienodai ir nedarydama ankstyvų išvadų apsvastyti visus galimus variantus ir įtraukti juos į teisėkūros procesą;
 - 7. pažymi, kad reikalingos bendros valstybių narių pastangos, kad būtų pasiektas susitarimas dėl galutinės PVM sistemos;
 - 8. pripažįsta, kad vieningas pritarimas yra būtina išankstinė sąlyga norint pasiekti susitarimą dėl geresnio PVM sistemos veikimo, todėl ragina parengti aiškią viziją dėl sistemos paprastumo ir retesnio nukrypti leidžiančių nuostatų taikymo, taip pat laikytis pragmatinio požiūrio atsižvelgiant į sparčiai besivystančios skaitmeninės ekonomikos interesus;
 - 9. pažymi, kad, siekiant veiksmingiau kovoti su mokesčių slėpimu ir vengimu ir pagaliau surinkti tiek PVM, kiek numatyta, būtina koordinuota valstybių narių mokesčių politika

ir būtina greičiau ir dažniau keistis informacija apie Bendrijos vidaus prekybą;

10. ragina Komisiją ir vyriausybines agentūras išnagrinėti ir išbandyti naujas technologijas, tokias kaip išsklaidytoji operacijų knygos technologija ir realiojo laiko priežiūra, sudarančias dalį reguliavimo technologijų darbotvarkės, siekiant gerokai sumažinti esamą ir esminę PVM nepriemoką Sąjungoje;
11. pabrėžia, kad mokesčių institucijos atskirose valstybėse narėse privalo užtikrinti, kad PVM būtų mokamas paprastai ir MVĮ palankiu būdu, o tam gali pasitarnauti didesnis nacionalinių valdžios institucijų bendradarbiavimas;
12. mano, kad valstybių narių mokesčių administratoriai bendradarbiavo ir keitėsi informacija nepakankamai, o „Eurofisc“ veikla taip pat kol kas nedavė patenkinamų rezultatų; laikosi nuomonės, kad keitimasis informacija per „Eurofisc“, turėtų būti geriau labiau orientuotas į sukčiavimą; laukia būsimo Komisijos pasiūlymo dėl „Eurofisc“ veiklos sustiprinimo;
13. atkreipia dėmesį į tai, kad PVM informacijos mainų sistema (VIES) pasirodė esanti naudinga priemonė kovojant su sukčiavimu, nes mokesčių institucijos gali suderinti duomenis apie prekiautojus šalyse, tačiau vis dar yra jos įgyvendinimo trūkumų, visų pirma, šie trūkumai susiję su laiku pateikiama informacija, kaip greit pateikiami atsakymai į užklausas ir su reagavimu į nurodytas klaidas; todėl rekomenduoja, kad valstybės narės tinkamai atsižvelgtų į šių trūkumų sprendimą;
14. atkreipia dėmesį į tai, kad duomenys, kuriuos „Eurofisc“ pateikia nacionalinės institucijos, nėra filtruojami, persiunčiant tik įtarimų keliančius atvejus, o tai trukdo optimaliam grupės veikimui; remia kelių valstybių narių iniciatyvą, kurioje pasisakoma už tai, kad būtų parengtos nacionalinės rizikos analizės priemonės, kurios leistų filtruoti duomenis, nesibaiminant, kad bet kurioje valstybėje narėje bus aplenkta įtartini atvejai ir remiantis šia informacija „Eurofisc“ galėtų greitai reaguoti į tarpvalstybinį sukčiavimą PVM;
15. pabrėžia, kad mokesčių institucijos atskirose valstybėse narėse privalo užtikrinti, kad PVM būtų mokamas tinkamai ir paprastu būdu;
16. primena, kad valstybės narės labai priklauso nuo iš kitų valstybių narių gauto informacijos apie ES vidaus prekybą, kad galėtų savo teritorijoje surinkti PVM; ragina atsakingas institucijas visų pirma keistis PVM ir muitų duomenimis, taip pat naudoti standartines elektronines formas, rinkti duomenis apie tarpvalstybinį prekių tiekimą ir paslaugų teikimą galutiniams vartotojams; atsižvelgdamas į tai, mano, kad PVM mokėtojo kodo ieškikliai, pagal kuriuos klientai negali atskaityti pirkimo mokesčio, jeigu sąskaitoje faktūroje nurodyta PVM yra be galiojančio PVM mokėtojo kodo ieškiklio, galėtų būti naudinga priemone;
17. mano, kad palyginamų duomenų ir tinkamų svarbių rodiklių, kuriais būtų vertinami valstybių narių veiklos rezultatai, trūkumas daro poveikį į ES sistemos veiksmingumui kovojant su sukčiavimu PVM Europos Sąjungoje viduje, ir todėl ragina mokesčių institucijas, derinant veiksmus su Komisija, įsteigti bendrą sistemą, skirtą įvertinti sukčiavimo ES viduje mastą, ir tuomet nustatyti tikslus jam sumažinti, kadangi tai suteiktų galimybę įvertinti valstybių narių veiklą sprendžiant šią problemą;
18. taip pat ragina valstybes nares sukurti geresnes sąlygas keistis informacija su

teisminėmis ir teisėsaugos institucijomis, pavyzdžiui, Europolu ir OLAF, kaip rekomendavo Audito Rūmai;

19. pažymi, kad 42 muitinės procedūra, kurioje numatytas atleidimas nuo PVM prekėms, importuojamoms į vieną valstybę narę, kai jos bus vėliau siunčiamos į kitą valstybę narę, nepasitvirtino, nes ši procedūra nėra atspari piktnaudžiavimui; atkreipia dėmesį į tai, kad veiksminga kryžminė duomenų patikra, kurią atlieka mokesčių institucijos, palygindamos su muitinės turimais duomenimis, yra labai svarbi siekiant nustatyti ir pašalinti šio tipo sukčiavimą; todėl ragina valstybes nares ir Komisiją imtis veiksmų, kad būtų lengviau muitinėms ir mokesčių institucijoms keistis informacija, susijusia su pagal 42 muitinės procedūrą importuojamomis prekėmis, kaip tai rekomendavo Europos Audito Rūmai;
20. remia veiksmų plano tikslą sukurti bendrą Europos Sąjungos PVM erdvę, kuri stiprintų integruotesnę ir teisingesnę vidaus rinką ir padėtų skatinti mokesčių teisingumą, tvarų vartojimą, užimtumą, augimą, investicijas ir konkurencingumą, tuo pat metu ribojant sukčiavimo PVM galimybes;
21. atsižvelgiant į tai, ragina kuo greičiau paslaugas visiškai įtraukti į naują sistemą ir, visų pirma, ragina finansinėms paslaugoms taikyti PVM;
22. pritaria Komisijos nuomonei, kad galutinė PVM sistema turi būti grindžiama prekių ir paslaugų apmokestinimo paskirties šalyje principu, nes kilmės šalies principo neįmanoma įgyvendinti;
23. pritaria tam, kad paprastai nuotolinės prekybos pardavimo privatiems asmenims atveju būtų taikomas paskirties šalies principas, ir tam, kad būtų nustatytos suderintos priemonės, skirtos mažoms įmonėms;
24. ragina, kuriant galutinę PVM sistemą, į esamus apmokestinimo modelius įtraukti skaitmeninę technologijų pažangą, kad PVM sistema būtų pritaikyta XXI a.;
25. pažymi, kad dėl taikomų daugybės skirtingų PVM tarifų atsiranda didelis netikrumas tarpvalstybiniu lygmeniu veikiančioms įmonėms, ypač paslaugų sektoriuje ir MVĮ; atkreipia dėmesį į tai, kad netikrumas kyla ir dėl to, kas yra atsakingas už PVM surinkimą, tiekimo Bendrijos viduje įrodymą, dalyvavimą dingusio prekiautojo sukčiavime, pinigų srautų problemas ir įvairius skirtingų produktų kategorijų PVM tarifus toje pačioje šalyje; todėl ragina Komisiją iki 2017 m. vidurio išnagrinėti dingusio prekiautojo sukčiavimo poveikį; ragina valstybes nares susitarti dėl PVM tarifų konvergencijos padidinimo;
26. ragina Komisiją įvertinti, kokią įtaką daro Sąjungos lygiu nesuderinti mokesčių tarifai, visų pirma tarpvalstybinei veiklai, ir įvertinti galimybes pašalinti šias kliūtis;
27. pritaria Komisijos pasiūlytai galimybei nuolat peržiūrėti sąrašas prekių ir paslaugų, kurioms galima taikyti lengvatinius tarifus, kuriuos turi patvirtinti Taryba; ragina šiame sąrašė atsižvelgti į politinius prioritetus, kaip antai socialinius, aplinkos apsaugos, lyčių lygybės, sveikatos, mitybos ir kultūrinius aspektus;
28. mano, kad Komisijos kaip alternatyva pasiūlytas visiškas mažiausių mokesčių tarifų panaikinimas gali nulemti didelį konkurencijos iškraipymą ir problemas vidaus rinkoje; mano, kad būtina atsižvelgti į tai, kad būtinas didesnis suderinimas tam, kad tinkamai veiktų bendroji rinka;

29. ragina išnagrinėti, ar bendras Europos prekių ir paslaugų, kurioms taikytina mokesčio lengvata, sąrašą galėtų būti sudarytas siekiant rasti alternatyvą dabartinei lengvatinių PVM tarifų sistemai; šis sąrašas galėtų labai pagerinti PVM sistemos veiksmingumą, kad būtų galima sukurti labiau struktūruotą sistemą, o ne tokią, kuri yra šiuo metu;
30. mano, kad kuo mažiau išimčių būtų svarbu siekiant kovoti su sukčiavimu PVM ir kad geriausias ir veiksmingiausias būdas spręsti sukčiavimo PVM sistema yra paprasčiausia, kaip galima mažesnių normų, PVM sistema;
31. laikosi nuomonės, kad dabartinė sudėtinga sistema gali būti gerokai supaprastinta, jei prekių ir paslaugų, kurioms galima taikyti lengvatinius mokesčių tarifus, skaičius būtų sumažintas ir dėl kai kurių prekių ir paslaugų, kurioms galima taikyti lengvatinius mokesčių tarifus, būtų kartu nusprendžiama ES lygmeniu, kartu leidžiant valstybėms narėms spręsti dėl mokesčių tarifų, jei jie atitinka PVM direktyvoje nurodytus minimalius mokesčių tarifus ir jei, tai nesukeltų nesąžiningos konkurencijos;
32. mano, kad produktai turėtų būti apmokestinami vienodai pagal paskirties šalies principą, nesvarbu, kokia forma ar per kokią platformą jie įsigijami, teikiami skaitmeniniu būdu ar fiziškai;
33. atkreipia dėmesį į tai, kad šiandien MVĮ susiduria su problema, kai valstybės narės skirtingai aiškina, kas gali būti laikoma produktu ar paslauga; todėl ragina Komisiją aiškiai apibrėžti ir patikslinti jų apibrėžtis;
34. ragina valstybes nares tose srityse, kuriose privačios ir valstybinės įmonės tarpusavyje konkuruoja, PVM aspektu jas traktuoti vienodai;
35. atkreipia dėmesį į tai, kad EBPO BEPS projekte (1 veiksmas) PVM mokėjimo dalimis sistema buvo pasirinkta netiesioginio apmokestinimo standartu, nes tai užtikrina, kad mokesčių surinkimas yra veiksmingas ir pagal savo pobūdį veiklos vykdytojams suteikia savikontrolės galimybių;
36. pažymi, kad PVM direktyvos 199 ir 199a straipsniuose numatyta laikinai ir tikslingai taikyti atvirkštinio apmokestinimo sistemą tarpvalstybiniais sandoriais ir tam tikriems didelės rizikos vidaus sektoriams valstybėse narėse;
37. ragina Komisiją atidžiai išnagrinėti atvirkštinio apmokestinimo mechanizmo padarinius ir ištirti, ar tokia procedūra supaprastins MVĮ padėtį ir sumažins sukčiavimą PVM;
38. ragina Komisiją įvertinti atvirkštinio apmokestinimo procedūros poveikį (ir ne tik atskiriems sektoriams, kuriuose ypač didelė sukčiavimo tikimybė) išmokų, atitikties sąnaudų, sukčiavimo, veiksmingumo ir įgyvendinimo problemų ir ilgalaikių privalumų ir trūkumų, vykdant bandomuosius projektus, atžvilgiu, kaip to pareikalavo kurios valstybės narės ir Komisija aiškiai tai patvirtino, nors ir tai iki šiol nėra įtraukta į jos veiksmų planą; pabrėžia, kad tokie bandomieji projektai vis dėlto jokia būdu neturi sukelti arba paskatinti vėlavimo pagal Komisijos veiksmų plano gaires parengti ir įdiegti nuolatinę PVM tvarką;
39. mano, kad nacionaliniai mokesčių administratoriai turi prisiimti didesnę atsakomybę už mokesčių mokėjimo pareigos vykdymą ir jos apėjimo galimybių mažinimą įgyvendinant bendrąjį paskirties šalies principą; sutinka su Komisija, kad dar yra daug erdvės kovai su sukčiavimu PVM stiprinti taikant įprastas administracines priemones ir gerinant valstybių narių personalo mokesčių surinkimo ir kontrolės pajėgumus ir

- gebėjimus; atkreipia dėmesį į tai, kad reikia sustiprinti mokesčių tikrinimą ir sugriežtinti sankcijas didžiausiems sukčiautojams; ragina Komisiją teikti tinkamą finansinę ir techninę paramą šioje srityje;
40. laikosi nuomonės, kad Komisija turėtų atidžiai stebėti nacionalinių mokesčių institucijų veiklą ir geriau ją koordinuoti;
 41. palankiai vertina tai, kad Komisija paskelbė išplečianti minimaliąją vieno langelio sistemą ir kurianti visavertę vieno langelio sistemą; pažymi, jog itin svarbu užtikrinti, kad ji būtų patogi naudoti ir vienodai veiksminga visose 28 valstybėse narėse; pabrėžia, kad sukūrus vieno langelio sistemą sumažės administracinė našta, sulaikanti įmones nuo tarptautinės veiklos, ir sumažės išlaidos MVĮ (COM(2016)0148);
 42. pažymi, kad, siekiant įgyvendinti paskirties šalies principą ir sumažinti galimybes sukčiauti, būtina vieno langelio sistema; ragina pagerinti vieno langelio sistemą remiantis turima minimaliosios skaitmeninių produktų vieno langelio sistemos patirtimi; pažymi, kad pagal naująjį paskirties šalies principą net taikant minimaliąją vieno langelio sistemą mažos ir labai mažos įmonės gali susidurti su didele administracine našta; todėl palankiai vertina į Komisijos veiksmų planą dėl PVM įtrauktą pasiūlymą nustatyti visoje ES galiosiančią supaprastinimo priemonę (PVM ribinę vertę); ragina aiškiai apibrėžti, kuri valstybė narė tarpvalstybinių sandorių atveju yra atsakinga už mokesčių tikrinimą; palankiai vertina į Komisijos veiksmų planą dėl PVM įtrauktą ketinimą panaikinti mokesčio lengvatą nedidelės vertės siuntoms;
 43. pripažįsta, kad visoje Europos Sąjungoje taikomi skirtingi PVM režimai gali būti laikomi netarifine bendrosios rinkos kliūtimi; pabrėžia, kad minimalioji PVM vieno langelio sistema (VAT MOSS) yra geras būdas padėti pašalinti šią kliūtį ir ypač paremti MVĮ joms vykdant tarpvalstybinę veiklą; pripažįsta, kad vis dar esama tam tikrų nedidelių su sistema VAT MOSS susijusių problemų, ragina Komisiją toliau paprastinti tvarką, kad įmonėms ES būtų lengviau mokėti PVM prievoles;
 44. atkreipia dėmesį į Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimą byloje C-97/09 (*Ingrid Schmelz prieš Finanzamt Waldviertel*); pažymi, kad egzistuoja 28 skirtingos atleidimo nuo PVM ribinės vertės; atkreipia dėmesį į vėlesnius finansinius sunkumus, su kuriais tektų susidurti MVĮ ir labai mažoms įmonėms, kurios būtų atleistos nuo PVM pagal savo nacionalines sistemas; ragina Komisiją vykdyti tolesnius tyrimus dėl atleidimo nuo PVM ribinės vertės nustatymo labai mažoms įmonėms;
 45. ragina nagrinėti visus pasiūlymus, kad būtų užtikrinta kuo mažesnė su apyvartos mokesčiu susijusi administracinė našta LMMVĮ; šiomis aplinkybėmis ragina Komisiją taip pat pasiremti tarptautine geriausia patirtimi, pvz., Singapūre ir Australijoje taikomomis „auksinių kortelių“ sistemomis, ir pripažįsta, kad rizika, jog kai kurie tiekėjai sukčiaus, yra labai nedidelė;
 46. palankiai vertina Komisijos paskelbtą ketinimą 2017 m. pateikti MVĮ PVM dokumentų rinkinį; tačiau rekomenduoja naują sistemą įgyvendinti palaipsniui, nes tam reikės papildomų administracinių išlaidų (kaip antai IT infrastruktūros arba PVM procesų);
 47. atkreipia dėmesį į sudėtingą duomenų pateikimo sistemą, kuri sukelia didelę naštą MVĮ ir tokiu būdu atgraso nuo tarptautinės prekybos; ragina Komisiją į savo MVĮ dokumentų rinkinį įtraukti pasiūlymą dėl standartinio PVM duomenų pateikimo ir suderintų ataskaitų teikimo reikalavimų ir terminų;

48. pabrėžia, kad reikia suderinti PVM aplinką nuotolinės įmonių tarpusavio prekybos atveju ir įmonių vykdomų prekių vartotojams pardavimo atveju; pažymi, kad PVM ribinės vertės nevienodai sėkmingai taikomos įvairiose valstybėse narėse dėl koordinavimo trūkumo;
49. pabrėžia, jog nauja supaprastinta PVM sistema turi būti sukurta taip, kad MVĮ būtų lengva laikytis tarptautinės prekybos taisyklių ir kad jos visose valstybėse narėse galėtų gauti pagalbą ne tik kaip prisitaikyti prie taisyklių, bet ir kaip atlikti PVM procedūras;
50. ragina trumpuoju laikotarpiu sukurti išsamų viešai prieinamą interneto portalą, kuriame įmonės ir galutiniai vartotojai lengvai rastų aiškią ir išsamią informaciją apie atskiriems produktams ir paslaugoms valstybėse narėse taikomus PVM tarifus; pabrėžia, kad šio portalo kalba ir dizainas turi būti lengvai suprantami ir paprasti naudoti; dar kartą patvirtina savo įsitikinimą, kad parama įmonėms tinkamai suprasti valstybėse narėse taikomas PVM taisykles dar labiau sustiprins kovos su PVM sukčiavimu priemones; taip pat pažymi, kad sertifikuota mokesčių programinė įranga galėtų padėti sumažinti tam tikro pobūdžio sukčiavimo ir kitų pažeidimų riziką ir galėtų suteikti tikrumo sąžiningoms įmonėms, vykdančioms vietas ir tarptautinius sandorius; taip pat ragina Komisiją nacionalinėms mokesčių institucijoms pateikti sandorių klasifikavimo gaires atsižvelgiant į taikytą PVM tarifą siekiant sumažinti reikalavimų laikymosi sąnaudas ir teisinių ginčų skaičių; ragina valstybes narys sukurti viešas informacijos sistemas, pvz., PVM internetinį portalą, kuriose būtų teikiama patikima informacija;
51. ragina Komisiją kiekvienoje valstybėje narėje pateikti su PVM taisyklėmis susijusias atnaujintos informacijos sąrašą; kartu pažymi, kad valstybės narės yra atsakingos už savo taisyklių ir tarifų pateikimą Komisijai;
52. pažymi, kad e. prekybos atveju dėl suderintų PVM ribinių verčių nebuvimo e. prekybos veiklą vykdančios MVĮ patiria dideles sandorių sąnaudas, jei jos netyčia arba neplanuotai viršija ribinę vertę;
53. ragina valstybes narys nedelsiant pateikti Komisijai informaciją apie jų atitinkamus PVM tarifus, specialiuosius reikalavimus ir lengvatas; ragina Komisiją surinkti šią informaciją ir sudaryti sąlygas įmonėms ir vartotojams su ja susipažinti;
54. laikosi nuomonės, kad turi būti atliekamas išsamus, patikimos kokybės Komisijos veiksmų programoje paskelbtų PVM reformos planų poveikio vertinimas, dalyvaujant mokslo sektoriaus, ES valstybių narių mokesčių administratorių, MVĮ ir ES įmonių atstovams;
55. pabrėžia, kad mokesčių teisės aktai priklauso išimtinai valstybių narių kompetencijai; pabrėžia, kad pagal SESV 329 straipsnio 1 dalį bent devynių valstybių narių grupė gali pradėti glaudesnę bendradarbiavimą; ragina Komisiją remti glaudesnio bendradarbiavimo pasiūlymus, kuriais siekiama kovoti su sukčiavimu ir mažinti administracinę naštą PVM srityje;
56. laikosi nuomonės, kad reikėtų siekti bendro EBPO sprendimo, o ne vykdyti pavienes priemones, kurias reikia derinti su EBPO rekomendacijomis ir BEPS veiksmų planu;
57. palankiai vertina Komisijos komunikatą „2016–2020 m. ES e. valdžios veiksmų planas. Valdžios skaitmeninių permainų spartinimas“ (COM(2016)0179);
58. pažymi, kad į naująjį veiksmų planą įtrauktos papildomos tolesnės priemonės

veiksmingesnei galutinei sistemai, kuri skaitmeninės ekonomikos ir elektroninės prekybos amžiuje būtų palankesnė įmonėms ir kuria būtų užkertamas kelias sukčiavimui, kurti;

59. remia Komisijos pasiūlymą, pagal kurį tarpvalstybinės prekybos (prekėmis ar paslaugomis) atveju PVM rinktų kilmės valstybės mokesčių institucija, taikydama vartojimo valstybėje galiojantį tarifą, ir perduotų jį valstybei, kurioje prekės ar paslaugos galiausiai yra suvartojamos;
60. pabrėžia, kaip svarbu pateikti pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, kuriuo remiantis bendras elektroninis PVM registravimo ir mokėjimo mechanizmas būtų išplėstas tarpvalstybinėms įmonėms, internete parduodančioms fizines prekes vartotojams, siekiant sumažinti administracinę naštą – vieną iš pagrindinių kliūčių, su kuriomis susiduria tarpvalstybinę veiklą vykdančios įmonės;
61. ragina Komisiją spręsti administracinės naštos, su kuria susiduria įmonės dėl nevientisos PVM tvarkos, klausimą pateikiant pasiūlymų dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų, kuriais būtų išplečiama dabartinė PVM deklaravimo minimalioji vieno langelio sistema internete parduodamam materialiajam turtui; pagal šią sistemą įmonės galėtų pildyti tik vieną deklaraciją ir atlikti vieną PVM mokėjimą savo valstybėje narėje;
62. ragina valstybes nares supaprastinti savo nacionalines mokesčių sistemas ir padaryti jas nuoseklesnes ir tvirtesnes, kad būtų sudarytos geresnės sąlygos atitikčiai, vykdoma sukčiavimo prevencija, atgrasoma nuo sukčiavimo ir mokesčių slėpimo, už tai būtų taikomos nuobaudos ir veiksmingiau surenkamas PVM;
63. yra susirūpinęs, kad tikslas supaprastinti PVM, kaip nuosavo šaltinio, atskaitomybės sistemą nebuvo visiškai pasiektas; primena, kad, siekiant sumažinti klaidų ir sukčiavimo galimybes, reikia dar labiau supaprastinti su nuosavais ištekliais susijusią valdymo sistemą; apgailestauja, kad įgyvendinant naująjį veiksmų planą neketinama atsižvelgti į poveikį PVM pagrįstiems nuosaviems ištekliams;
64. atkreipia dėmesį į tai, kad 2015 m. valstybių narių PVM nepriemoka ir apskaičiuotos prarastos PVM pajamos Sąjungoje sudarė 170 mlrd. EUR, ir pabrėžia, jog 2014 m. 13 iš 26 tikrintų valstybių narių vidutiniai apskaičiuoti PVM nuostoliai sudarė daugiau kaip 15,2 proc.; ragina Komisiją visapusiškai naudotis vykdomaisiais įgaliojimais, kad galėtų kontroliuoti valstybes nares ir joms padėti; pažymi, kad priemonės PVM nepriemokai mažinti bus veiksmingos tada, kai bus taikomas suderintas plataus pobūdžio požiūris, nes ši nepriemoka atsiranda ne tik dėl sukčiavimo, bet ir dėl daugelio kitų veiksnių, įskaitant bankrotus ir nemokumą, statistines paklaidas, pavėluotus mokėjimus, mokesčių slėpimą ir mokesčių vengimą; kad būtų galima geriau tirti sukčiavimą ir nuo jo atgrasyti, primena savo raginimą Komisijai nedelsiant skatinti priimti teisės aktus dėl informatorių apsaugos Europos Sąjungoje būtiniausio lygio ir finansiškai remti tarptautinę tiriamąją žurnalistiką, kuri aiškiai pasirodė esanti veiksminga per „Luxleaks“, „Dieselgate“ ir Panamos dokumentų skandalus;
65. apgailestauja, kad sukčiavimas PVM, ypač vadinamasis karuselinis sukčiavimas arba dingusio prekiautojo sukčiavimas, iškraipo konkurenciją, dėl jo nacionaliniai biudžetai negauna daugybės pajamų ir daroma žala Sąjungos biudžetui; yra susirūpinęs dėl to, kad Komisija neturi patikimų duomenų apie karuselinį sukčiavimą PVM; todėl ragina Komisiją įpareigoti valstybes nares imtis koordinuotų veiksmų siekiant sukurti bendrą

statistinių duomenų apie karuselinį sukčiavimą PVM rinkimo sistemą; pabrėžia, kad kuriant šią sistemą būtų galima pasinaudoti kai kuriose valstybėse narėse jau taikoma praktika;

66. primygtinai ragina Komisiją pradėti kurti bendrą sistemą, skirtą sukčiavimo PVM ES viduje mastui tiksliau įvertinti, renkant statistinius duomenis apie sukčiavimą PVM Europos Sąjungos viduje, kuri leistų atskiroms valstybėms narėms įvertinti savo atitinkamos veiklos rezultatus taikant tikslus ir patikimus rodiklius, susijusius su PVM mažinimu ES viduje, geresniu sukčiavimo atvejų nustatymu ir atitinkamų mokesčių išieškojimu; laikosi nuomonės, kad nauji audito metodai, pavyzdžiui, vieno audito arba bendrų auditų, turėtų būti taikomi plačiau, apimant ir tarpvalstybines operacijas;
67. pabrėžia, kad svarbu įgyvendinti naujas strategijas ir veiksmingiau naudoti esamas ES struktūras siekiant geriau kovoti su sukčiavimu PVM; pabrėžia, kad siekiant nustatyti sukčiavimo planus ir korupcijos atvejus ir užkirsti jiems kelią labai svarbu užtikrinti daugiau skaidrumo, nes tai leistų tinkamai tikrinti ir taikyti sistemingesnį rizika pagrįstą požiūrį;
68. apgailestauja, kad administracinis valstybių narių bendradarbiavimas kovojant su sukčiavimu PVM vis dar yra nepakankamai veiksmingas, kad būtų galima kovoti su ES viduje taikomais sukčiavimo PVM mechanizmais ir valdyti tarpvalstybinius sandorius ar prekybą; pabrėžia, kad visoms valstybėms narėms reikia paprastos, veiksmingos ir prieinamos PVM sistemos, kad būtų galima sumažinti joms tenkančią PVM naštą ir kovoti su sukčiavimu PVM; todėl ragina Komisiją vykdyti daugiau stebėsenos vizitų į valstybes nares, atrenkamas atsižvelgiant į riziką, nustatytą vertinant administracinio bendradarbiavimo susitarimus; taip pat ragina Komisiją vykdant administracinių susitarimų vertinimą daugiau dėmesio skirti teisinių kliūčių, trukdančių administracinėms, teisminėms ir teisėsaugos institucijoms keistis informacija nacionaliniu ir ES lygmenimis, pašalinimui; be to, ragina Komisiją rekomenduoti valstybėms narėms pradėti taikyti bendrą rizikos analizę, įskaitant socialinių tinklų analizę, siekiant užtikrinti, kad informacija, kuria keičiamasi per „Eurofisc“, būtų tikslingai susijusi su sukčiavimu; ragina valstybes nares numatyti veiksmingas, proporcingas bei atgrasančias nuobaudas ir patobulinti šiuo metu naudojamą keitimosi informacija sistemą;
69. pabrėžia, kad siekiant paspartinti keitimąsi informacija reikia stiprinti „Eurofisc“; pažymi, kad išlieka problemų dėl informacijos tikslumo, išsamumo ir pateikimo laiku; mano, kad būtina sutelkti valstybių narių mokesčių administratorių, teisminių ir policijos institucijų, pavyzdžiui, Europolo, Eurojusto ir Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF), kurios kovoja su sukčiavimu, organizuotu nusikalstamumu ir pinigų plovimu, veiksmus ir derinti jų įgyvendinamas strategijas; skatina visus suinteresuotuosius subjektus toliau svarstyti paprastus ir suprantamus keitimosi informacija tikroju laiku modelius, kad siekiant kovoti su esamais ar naujais sukčiavimo planais būtų galima greitai reaguoti į susiklosčiusią padėtį arba taikyti padarinių mažinimo priemones;
70. mano, jog labai svarbu, kad visos valstybės narės prisijungtų prie „Eurofisc“ visose jos veiklos srityse, kad būtų galima imtis veiksmingų kovos su sukčiavimu PVM priemonių;
71. ragina Komisiją pasiūlyti, kaip atlikti veiksmingas muitinių ir mokesčių administratorių pateikiamų duomenų kryžmines patikras, ir vykdant valstybių narių stebėseną

daugiausia dėmesio skirti priemonėms, rodančioms, kad pagerėjo jų atsakymų į prašymus pateikti informaciją teikimas laiku ir kad didinamas keitimosi informacija apie PVM sistemos (angl. VAT Information Exchange System, VIES) patikimumas;

72. ragina Komisiją skatinti tas valstybes nares, kurios dar to nepadarė, įgyvendinti dviejų pakopų PVM mokėtojų kodų (PVM mokėtojų kodai suteikiami prekybininkams, norintiems dalyvauti prekyboje Bendrijos viduje; jie skiriasi nuo PVM mokėtojų kodų šalies viduje) sistemą ir vykdyti Reglamento (ES) Nr. 904/2010 22 straipsnyje nustatytas patikras, kartu prekybininkams teikiant nemokamas konsultacijas;
73. ragina Komisiją numatyti, kad valstybių narių elektroninio įforminimo sistemose būtų galima atlikti automatinę PVM mokėtojų kodų patikrą;
74. primygtinai ragina Komisiją pasiūlyti PVM direktyvos pakeitimą turint tikslą dar labiau suderinti valstybių narių PVM ataskaitų teikimo reikalavimus ES viduje tiekiant prekes ir teikiant paslaugas;
75. apgailestauja, kad Taryba nepatvirtino Komisijos pasiūlymo dėl solidariosios atsakomybės tarpvalstybinės prekybos atvejais; pabrėžia, kad tai sumažina atgrasomąjį poveikį, kai vykdoma veikla su nesąžiningais prekiautojais; mano, kad sumuojamųjų ataskaitų teikimo laikotarpio požiūriu PVM direktyva valstybėse narėse įgyvendinama nevienodai ir kad todėl daugiau nei vienoje valstybėje narėje veiklą vykdančiams prekiautojams padidėja administracinė našta; dėl šios priežasties ragina Tarybą patvirtinti Komisijos pasiūlymą dėl solidariosios atsakomybės;
76. skatina Komisiją ir valstybes nares, siekiant nustatyti bendradarbiavimo standartus ir strategijas, kurie daugiausia būtų grindžiami skaidrumo, gero valdymo ir keitimosi informacija principais, tarptautiniu lygmeniu veikti aktyviau, labiau bendradarbiauti su ES nepriklausančiomis šalimis ir užtikrinti veiksmingą PVM rinkimą; ragina valstybes nares tarpusavyje keistis iš ES nepriklausančių šalių gauta informacija, kad būtų lengviau užtikrinti PVM surinkimą, ypač e. prekybos srityje;
77. primygtinai ragina Tarybą įtraukti PVM į Direktyvos dėl baudžiamosios teisės priemonių kovai su Sąjungos finansiniams interesams kenkiančiu sukčiavimu (PIF direktyvos) taikymo sritį, siekiant kuo skubiau susitarti šiuo klausimu;
78. ragina Komisiją ir toliau vertinti nusikalstamų organizacijų iš sukčiavimo PVM gaunamas pajamas ir pateikti išsamią, bendrą, daugiadalykę strategiją, kaip kovoti su nusikalstamų organizacijų verslo modeliais, grindžiamais sukčiavimu PVM, taip pat ir pasitelkiant jungtines tyrimų grupes;
79. mano, jog nepaprastai svarbu užtikrinti, kad būtų įsteigta viena, stipri ir nepriklausoma Europos prokuratūra, kuri gebėtų tirti, persekioti ir patraukti baudžiamojon atsakomybėn nusikalstamos veikos, kuria kenkiama Sąjungos finansiniams interesams, įskaitant sukčiavimą PVM, vykdytojus, kaip apibrėžta minėtoje PIF direktyvoje, ir yra įsitikinęs, kad bet koks silpnesnis sprendimas būtų nuostolingas Sąjungos biudžetui; be to, pabrėžia, jog reikia užtikrinti, kad, Europos prokuratūrai ir valstybių narių tyrimo institucijoms pasidalijus kompetencija, didelį poveikį Sąjungos biudžetui darantys nusikaltimai būtų priskirti Europos prokuratūros kompetencijai;
80. ragina visas valstybes nares skelbti nuostolių, patiriamų dėl ES vykdomos sukčiavimo PVM veiklos, statistiką, panaikinti „Eurofisc“ trūkumus ir geriau koordinuoti savo

atvirkštinio su prekėmis ir paslaugomis susijusio apmokestinimo PVM politiką;

81. mano, jog labai svarbu, kad valstybės narės taikytų daugiašalių patikrų priemones – šias koordinuotas patikras vykdo dvi ar daugiau valstybių narių, kuriose mokesčius turi mokėti vienas ar daugiau susijusių apmokestinamųjų asmenų, nes tai naudinga kovos su sukčiavimu PVM priemonė;
82. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir valstybėms narėms.